

Ἀγαπητοὶ φίλοι,

Εἴκοσι χιλιόμετρα δυτικά ἀπὸ τὴν πόλη ὅπου μένω, στὴν Κύπρο, καὶ εἴκοσι χιλιόμετρα ἀνατολικά ἀπὸ τὸ μέρος ὅπου, σύμφωνα μὲ τὴν μυθολογία γεννήθηκε ἡ θεὰ τοῦ Ἔρωτα, ἡ Ἀφροδίτη, βρίσκεται ἡ ἀρχαία πόλη τοῦ Κουρίου, ποὺ τὸ κτίσιμό της τοποθετεῖται ἀπὸ τοὺς ἱστορικοὺς στὸν 14ο αἰῶνα π.Χ. Τὸ Κούριο, ὅπως καὶ ὅλες οἱ ἀρχαῖες πόλεις τῆς Κύπρου εἶναι κτισμένο σὲ μιὰ μαγευτικὴ τοποθεσία σ' ἓνα ψηλὸ βράχο ποὺ ἀφῆνει στὰ νότια ἀκάλυπτη τὴ θεὰ πρὸς τὴ θάλασσα. Ἡ ἀρχαία ἐρείπια μισοκρῦβονται πίσω ἀπὸ δάμνους καὶ πεῦκα, ποὺ τὸ ἄρωμά τους γεμίζει τὴν ἀτμόσφαιρα καθὼς ἕξατμίζεται στὸν κατὸ ἥλιο. Ἡ Κούριο εἶχε σὴν προστάτη θεὸ τοῦ τὸν Ἀπόλλωνα, θεὸ τοῦ Ἥλιου, τῆς Ὁμορφίᾳς, τῆς Μουσικῆς, τῆς Ποίησης καὶ ὅλων τῶν Τεχνῶν. Στ' ἀριστερὰ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνα, πρὸς τὴν πλαγιά τοῦ βράχου, βρίσκεται σὲ θαυμάσια κατάσταση τὸ ἀρχαῖο θέατρο τοῦ Κουρίου, μὲ τὴ ζηλευτὴ ἀκουστικὴ καὶ τὴν ἀπίστευτὴ θεὰ κατευθεῖαν πρὸς τὴ θάλασσα. Λίγο πρὸς μπροστὰ, πρὸς τὸ δρόμο, ὑπάρχει ἓνα μεταχριστιανικὸ οἰκοδόμημα μὲ καλὰ διατηρημένο μωσαϊκὸ δάπεδο, ποὺ δείχνει ἀκριβῶς τὴν συνέχεια τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ Κουρίου γιὰ περισσότερο ἀπὸ εἰκοσιπέντε αἰῶνες.

Ἀπὸ ἀγαπητοὶ φίλοι, νὰ μπόρεσα νὰ σᾶς περιγράψω μὲ ὅση σαφήνεια γίνεται τίς καλλονές τοῦ τοπίου καὶ τῆς τέχνης τοῦ Ἀρχαίου Κουρίου, γιατί θὰ ἤθελα πλᾶϊ στίς ἐντυπώσεις αὐτὲς ποὺ ἔχετε τώρα στὸ μυαλό σας ἀ τοποθετήσετε καὶ μερικὲς ἄλλες: Πρὶν καλὰ καλὰ κάνει στροφή τὸ αὐτοκίνητο ἀπὸ τὸν ἱερό αὐτὸ χῆρο, ἀρχίζουν νὰ παρουσιάζονται μπροστὰ στὸν κατάπληκτο ἐπισκέπτη ἓνα ἓνα τὰ τερατουργήματα τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Βρετανικῆς Βάσης τῆς Ἐπισκοπῆς, μὲ τὰ τιμμένα, τὸ ἀτσάλι, τὰ ὁμοιόμορφα ἐγγλέζικα σπίτια, τίς ἐγγλέζικες ἐπιγραφές στοὺς δρόμους. Κι' ἐξηγοῦμαι: Ἡ ἀρχαία πόλη τοῦ Κουρίου, βρίσκεται μέσα στὴν περιοχὴ τῶν ἀγγλικῶν κυρίαρχων βάσεων, ποὺ σύμφωνα μὲ πολὺ ἔγινυρες πληροφορίες ἔχουν ἤδη πυρηνικὸ ἐξοπλισμό, καί ποὺ δὲν θὰ διστάσουν φυσικά, σὲ μιὰ δεδομένη στιγμή νὰ δράσουν σὴν πολεμικὴ ἐστία.

Βλέπετε λοιπὸν ὅτι γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ἀποδεικνύεται πὼς οἱ ἔμποροι τοῦ θανάτου δὲν λογαριάζουν οὔτε τέχνη, οὔτε πολιτισμό, οὔτε φυσικὸ περιβάλλον, πολὺ δὲ λιγώτερο ἀνθρώπινες ζωές, ὅταν εἶναι νὰ βάλουν μπροστὰ τὰ σχέδιά τους. Πρὶν τέσσερις μέρες, τὴν περασμένη Κυριακὴ, ἡ περιοχὴ τοῦ Κουρίου εἶχε γίνῃ τὸ κέντρο τῆς προσοχῆς σ' ὅλοκληρο τὸ νησί μας. Ἀκριβῶς ἀπὸ τὸν ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνα, ξεκίνησε ἡ πρὸς μεγαλειώδους πορεῖα ποὺ εἶχε δεῖ ὁ λαὸς μας τὰ τελευταῖα χρόνια. Μιά πορεῖα εἰρήνης, στὴν ὁποία ἦσαν μέρος δεκάδες χιλιάδες ἄτομα κάθε ἡλικίας, κοινωνικῆς θέσης, ἐπαγγέλματος καὶ πολιτικῆς τοποθέτησης.

Γι' αυτό το λόγο η φεικτική συνάντησή μας πρέπει να αποτελέσει ένα βήμα ακόμη πιο πέρα από την προηγούμενη. Το μήνυμά της φεικτικής μας Συνάντησης δεν θα πρέπει απλά και μόνο να εκφράζει χλιαρά τις ανησυχίες μας, αλλά θα πρέπει να είναι ένα μήνυμα συνέχισης της ζωής. Με την εκπληκτική διάδοση των μέσων μαζικής επικοινωνίας, ο ρόλος του λόγου έχει πλατύνει, έχει αγκαλιάσει όλους τους τομείς έκφρασης. Από τα βιβλία και τα κάθε είδους έντυπα, έμας οι συγγραφείς μπορούμε και πρέπει να επιρεάσουμε το θέατρο, τον κινηματογράφο, να μπορούμε στα σπίτια του κάθε ανθρώπου μέσα από το ραδιόφωνο και την τηλεόραση το τραγούδι. Το μήνυμά μας πρέπει να κατέβει όσο το δυνατό πιο κάτω, να αγγίξει τον χωρικό, τον αναλφάβητο και τον που δεν συνηθίζει να διαβάσει, το παιδί που δεν πήγε ακόμη στο σχολείο, τον κάθε άμετοχο, άδιάφορο και άνοπτο κάτοικο της γης.

Η ανθρωπότητα γιορτάζει φέτος το Έτος Παιδιού. Κάθε χώρα ανακάλυψε καινούργιους και πρωτότυπους τρόπους για να θυμηθεί αυτόν τον μεγάλο άδικημένο, το παιδί. Βαθεία βαθεία όμως όλοι γνωρίζουμε πως ότι και να κάνουμε για το παιδί, όση τροφή, ρούχα, παιχνίδια κι αν του δώσουμε, ή προσφορά μας θα είναι επιφανειακή. Λειψή, αν δεν καταφέρουμε να τους προσφέρουμε το μεγάλο δώρο της ασφάλειας του μέλλοντος τους, της επιβίωσης της μεγάλης κοινής τους πατρίδας, της γης.

Αγαπητοί φίλοι,

Είναι άπεριγράπτα συγκινητικό αυτό το ξαναντώμα πολλών από μας ύστερα από δυό χρόνια. Είναι σαν να συνεχίζουμε μιά παλιά άρχινημένη κουβέντα, που ένα ξαφνικό και τυχαίο περιστατικό μας είχε άναγκάσει να τη σταματήσουμε. Ηιστεώ πως αυτή η άρχινημένη κουβέντα, αυτός ο φιλικός διάλογος δεν πρέπει να σταματήσει, έξτω κι αν η φυσική φθορά των άτόμων άπομακρύνει κάθε τόσο μερικούς από μας. Με θλίψη θυμάμαι τώρα την άγαπημένη μορφή του ποιητήκ Έδρσο Τουρσούν Ζαντέ που δδ βρίσκεται πια ανάμεσα μας, κι έως και μερικωνάλλων. Ηιστεώ πως όλοι έχουμε πια συνειδητοποιήσει πως οι συγγραφείς όλου του κόσμου, που φύσει και θέσει πρέπει να βρίσκονται στην πρωσσορεία των δυνάμεων της ειρήνης, είναι επιβεβλημένο να βλέπονται, να συζητούν, να άναλθουν, να άνοίγουν νέους δρόμους. για άλλη μιά φορά επιτρέψτε μου να έκφράσω δημόσια τις είχαριστίες μου προς τους Βούλγαρους συγγραφείς που με την ευγένεια, τη φιλοξενία, την διακριτικότητα και την θερμή που τους χαρακτηρίζει, μεάτρεψαν και αυτή τη Συνάντηση μας σε μιά επιτυχία. Δεν μπορεί παρά να θαυμάσει κανείς τις μεγάλες πρωτοβουλίες που άναλαμβάνει ή μικρή σε έκταση και πληθυσμό αυτή χώρα που ώστόσο διαθέτει μιά πλούσια παράδοση στην κουλτούρα. Έύχομαι στους φίλους βούλγαρους συγγραφείς και σε όλδκληρο το βουλγαρικό λαό κάθε εύτυχία στην τόσο λαμπρή

πορεία που διανύει εδώ και 1300 χρόνια. *Εμείς που γνωρίσαμε από κοντά το λαό αυτό θα γιορτάσουμε μαζί του το χρόνο της σημαδιακής αυτής καμπής της ιστορίας του.

*Αγαπητοί φίλοι, τελειώνω με μια εύχη. *Ας μετατρέψουμε αυτές τις Δυναμότητες των ανθρώπων του λόγου και της τέχνης, σε πορείες ειρήνης, με ένα και μοναδικό σύνθημα: Τη συνέχιση της ζωής